

SAATİM

Kara gözlü saatim,
Ak yüzün yusuvarlak.
Uyanınca erkenden
İlk işim sana bakmak.

Geç mi kaldım okula
Sen olmasan bilemem.
Saati, benim gibi,
Senden öğrenir annem.

Ben daha uykudayken
Sen çın, çın, çın edersin.
"Kalk artık, yeter uyku,
"Yediye geldim" dersin.

On ikiyi çalarken
Gösterirsin öğleyi.
Sanki dersin bize sen:
İşte öğle yemeği!

Yarı gece olunca
Yirmi dörde gelirsin.
Bir gün süren yolunu
Sevinçle bitirirsin.

Sonra gene, "bir!....." deyip
Başlarsın yeni güne.
Durmadan, yorulmadan
İşlersin döne döne.

Sana benzerim ben de.
Bıkmadan çalışırım.
Vaktinde iş yapmaya
Küçükten alışırım...

Hasan Ali YÜCEL

● Aşağıdaki soruları, okuduğunuz şiire göre yanıtlayınız.

1. Saatin gözleri ve yüzü nasılmış?

2. Şiire göre saat "çın çın" edip ne dermiş?

3. Şiire göre ne zaman öğle yemeği oluyormuş?

4. Saat yirmi dörde gelince ne oluyormuş?

5. Şairle saatinin hangi özellikleri benziyormuş?

6. İşlerimizi zamanında yapmazsak ne gibi sorunlar yaşarız?